

Prihovára sa Boh ľuďom aj dnes?

Napísal Balek Robert

Pondelok, 25 Apríl 2011 21:05

Raz jeden mladík, ktorý žil hlboký duchovný život, zašiel do jednej spriatelenej rodiny na biblickú hodinu. Bolo to akurát štvrtok večer. Manželia, ktorí viedli stretnutie, rozdelili modlitebnú hodinu na dve časti: počúvajme Boha” a „poslušne sledujme, čo od nás žiada”. Chlapcovi neustále chodila po rozume otázka, či sa Pán Boh prihovára ľuďom ešte aj dnes?

Po biblickej hodine sa s priateľmi ešte zastavili v jednej kaviarni. Zhovárali sa o tom, čo počuli na stretnutí; rozprávali svoje skúsenosti, ako ich Boh viedol rozličnými cestami. Bolo už okolo 22 hodín, keď sa mládenec rozlúčil so svojimi priateľmi. Sadol si do svojho auta a začal sa modliť:

„Bože môj, ak sa ešte prihováraš k ľuďom, prihovor sa aj ku mne. Počúvne na Tvoje slovo a urobím všetko, aby som poslušne vykonal to, čo si želáš.”

Ako išiel po hlavnej ulici mesta, zrazu dostal čudnú myšlienku - akoby mu niekto hovoril: „Zastav a kúp liter mlieka!” Potriasol hlavou a nahlas sa spýtal: „Bože, to si Ty?” Keďže nedostal odpoveď, pokračoval v jazde. Ale hlas sa ozval znovu: „Kúp liter mlieka!” Mládenec si spomenul na biblický citát, keď Boh oslovil Samuela, a on nespoznal ten hlas. „V poriadku, Bože môj, keď si to skutočne Ty, potom to mlieko kúpim. Nemyslím si, že by to bola skutočne priveľká skúška. Koniec-koncov liter mlieka sa vždy zide.”

Zastavil sa, kúpil mlieko a pokračoval v jazde domov. Na nasledujúcej križovatke však znovu cítil zvláštne vnútorné nutkanie: „Zaboč do tejto ulice!” „To je nejaké šialenstvo,” pomyslel si a

Prihovára sa Boh ľuďom aj dnes?

Napísal Balek Robert

Pondelok, 25 Apríl 2011 21:05

išiel ďalej. Ale znovu cítil, že mal zabočiť. Obrátil sa teda a poslúchol ten hlas. Položartovne a polovážne si povedal: „V poriadku, Bože, urobím to.“ Išiel ďalej, prešiel niekoľkými uličkami, keď zrazu pocítil, že sa má zastaviť. Zastavil teda a obzrel sa. Bola to typická mestská časť s obytnými domami a obchodmi, nie najlepšia, ale ani najhoršia. Obchody už boli zatvorené a okná domov tmavé. Len v jednom dome oproti sa ešte svietilo.

Chlapec znova počul ten hlas: „Chod' a podaj to mlieko ľuďom v tom dome oproti.“ Pozrel sa na ten dom, otvoril dvere auta a vystúpil... Ale tu ho pochytili pochybnosti a chcel sa vrátiť do auta. „Pane, to je predsa šialenstvo! Ako môžem zvonieť v cudzom dome o polnoci?“ Ale myšlienka, že musí to mlieko odovzdať, mu nedala pokoj. Išiel teda, a pritom si sám pre seba hovoril: „V poriadku, Pane, keď to Ty vravíš, idem a odovzdám mlieko tým ľuďom.“ „Keď si Pán želá, aby som sa choval ako šialenec, tak dobre... chcem Ho poslúchať.. určite má nejaký cieľ... ale keď mi neotvoria, okamžite sa vrátim.“

Prešiel cez cestu, zastavil sa pred dverami a stlačil zvonec. Z vnútra akoby bolo počuť plač dieťaťa. Zrazu začul drsný mužský hlas: „Kto je to? Čo chcete?“ Dvere sa otvorili skôr, ako mohol trochu vystrašený chlapec ujsť. Pred ním stál muž v rifliach a v košeli. Šíril sa z neho nepríjemný pach... a veru nevyzeral nejako šťastne z toho, že vidí mládenca. „Čo sa stalo?“ Mládenec mu bez rozmýšľania odovzdal mlieko so slovami: „Toto som kúpil pre vás.“

Muž schmatol fľašu a vbehol dovnútra. Potom videl, ako akási žena s mliekom v rukách prebehla cez chodbu. Zrejme sa náhlila do kuchyne. Za ňou šiel muž; na rukách mal plačúce dieťa. Keď sa muž vrátil, mládenec videl, že má v očiach slzy. S potláčaným plačom hovoril: „Modlili sme sa. V tomto mesiaci sme museli zaplatiť veľmi veľkú dlžobu, a tak sa nám minuli všetky peniaze. Nemáme ani na mlieko pre malého. Prosil som Pána, aby mi ukázal, ako by som mohol zohnať mlieko pre malého.“ Vtom zavolala z kuchyne jeho manželka: „Ja som prosila Boha, aby poslal anjela... Vy ste anjel?“

Mládenec vytiahol peňaženku a dal mužovi všetky peniaze, ktoré mal u seba. Potom sa otočil a so slzami v očiach sa vrátil k svojmu voz. ...skúsil, že Pán Boh aj dnes vypočuje modlitby spravodlivých.

Zdroj: Internet